Abdijpreek 30 5 Augustus 2018 18-e zo. d.h. jr. B

Op. Woord. Broeders en Zusters, welkom in deze Eucharistieviering.

‘Geef ons heden ons dagelijks brood ‘is een bekende bede uit het Onze Vader. We bidden er ‘dagelijks ‘om – opdat we voldoende brood hebben voor vandaag – deze dag. We horen vandaag het vervolg op het Broodwonder – de vermenigvuldiging van de 5 broden en 2 vissen – waarmee Jezus de mensen die naar Hem toekwamen wist te voeden.

Van welk brood is hiervan sprake ? Van het vergankelijke of is er ook een blijvende soort ? Jezus belooft hier al de Eucharistie – het Brood dat Hij is en geven zal om werkelijk te voldoen opdat er nooit meer honger zal zijn en nooit meer dorst. Daartoe vraagt Hij geloof. Verstaan de mensen dat; en wat betekent deze belofte en uitspraak voor ons ? Jezus is het echte Brood uit de hemel dat we van de Vader ontvangen. Hoe staat het met ons geloof en verlangen hiernaar ? Want nu in deze Eucharistieviering wil de Heer ons verzadigen.

Vragen we dan om dit Levensbrood. We hebben het nodig als ons dagelijks voedsel want zonder Jezus het levende Brood gaat het niet. Door Hem worden we gesterkt op weg, onderweg in deze wereld als onze dagelijkse leeftocht. ‘Geef ons heden Heer, dit dagelijks Brood ‘.

Met de warmte van de afgelopen tijd valt des te meer op wat er dan nodig is. Regen ! Dat is dan echt ‘hemelwater ‘zo welkom, zo noodzakelijk. En voor onszelf als mens zijn er ook benodigdheden: een plek om te wonen, te leven, te werken, mensen om lief te hebben, een bed, een stoel.. en verder ? Vrijheid vooral in oorlogstijd en brood bij hongersnood. Het is misschien moeilijk of nog nauwelijks voor te stellen hoewel er talloze plekken zijn in de wereld waar deze menswaardige voorwaarden geheel of ten dele ontbreken.

Wanneer we de draad van het Joh. evangelie weer oppakken bemerken we een opvallende verandering zowel in situatie als gezindheid. (eigenlijk is het goed heel hoofdstuk 6 te lezen als een doorlopend geheel om de samenhang en kontekst beter te duiden. Wat hieraan voorafgaat is de storm op het meer. Jezus trekt zich terug en geeft zijn leerlingen opdracht met de boot over te steken. Hij komt later. Dan stormt het en gaat Jezus naar hen toe en zo bereiken ze de kust).

Geen wonder dat de mensen verbaasd vragen hoe Jezus hier kan zijn. Het is een mengeling van verrassing, teleurstelling en verwachting. Jezus is niet ingegaan op het verzoek naar het koningschap. De mensen zijn nog vol van het broodwonder. Maar Jezus weet hoeveel dat oppervlakkig enthousiasme waard is en Hij ontnuchterd direct hun lichtgeraakt temperament: ‘werkt voor het voedsel dat blijft, dat de Mensenzoon u zal geven ‘. Zo de toonzetting is duidelijk. Mozes was het die brood gaf – het manna - maar het echte Brood dat blijft, dat bestendig is is Jezus zelf gegeven door zijn Vader. Daarom vraagt Hij en dat is het enige: geloof. Geloof in Mij. De mensen willen brood – Heer geef ons te allen tijde dat brood – maar ze komen niet uit boven het vergankelijk/ materiele brood. Jezus spreekt van een ander levend substantieel Brood niveau dat God alleen kan geven omdat Hij alleen kan verzadigen. Dit is geen woordspel of onbeduidende discussie. Het is een kwestie van leven en dood ! Het is wat Jezus zelf in persoon ten diepste raakt en aangaat. Het betreft zijn diepste identiteit, inhoud en ziel waarvoor Hij gekomen is: de Eucharistie. Het Brood dat Hijzelf is omdat het leven geeft aan de wereld.

Hier zet Hij alles op in; alles staat op het spel. De Eucharistie is altijd breekpunt. Het is het geheim van ons geloof. Het geloof van de Kerk dat uit dit mysterie leeft en leven geeft. Deze aanwezigheid van God in ons midden draagt en bepaalt als een centraal middelpunt al onze orientaties. Er wordt een

helderheid geschapen: Jezus is geen bakker die brood geeft maar een Verlosser die Zichzelf geeft. Om dit hoogtepunt gaat het: het Woord is Vlees geworden. Mijn Vlees – zal Hij zeggen – is het Brood des levens. Dat moet je eten. Je moet Hem tot je nemen. Mij die de Vader gezonden heeft.

Hoe dat vervolgd word komt later aan de orde. Maar het gaat hier al om een geloofs- beslissing. Want hiernaar verlangen we ten diepste omdat we Hem nodig hebben en zonder de Heer niet kunnen. Hij weet dat als geen ander en handelt ernaar: het brood dat Hij heeft gebroken wordt als Zijn lichaam dat voor ons wordt gegeven. Met zijn Bloed voor ons vergoten bewerkt Hij vergeving, genezing, heling van zonden.

De Eucharistie is de bevrijdende maaltijd – de echte uittocht uit het land van het kwaad van de woestijn van de gevangenschap naar het land van vrede, vreugde en vrijheid – het beloofde Land dat de Heer zelf is en ons verlenen wil. Alles wordt aan God opgedragen omdat aan Hem alles te danken – Eucharistie – is. Alle gaven met Jezus als de grootste gave.

Jezus geeft zich aan ons. Wij kunnen dat niet begrijpen maar wel in geloven vooral in het licht van de Geest die de Kerk de geloofsgemeenschap bezielt. Vertrouw je aan de Heer toe. Hij zal – en Hij alleen – zal onze levenshonger, de honger van binnenuit stillen. Een verlangen naar het Levensbrood dat niet vergaat.

De Heer realiseert dat door Zichzelf te geven. Door en dankzij Hem kunnen wij daarom voortaan voorgoed en duurzaam gelukkig leven.

‘Heer geef ons altijd, het dagelijkse en het eucharistisch brood waarvan we mogen en kunnen leven.

Amen.